

DÁVID TÁNCA

Kispál Csilla

Dávid tánca

Kinézttem a szerelem templomából,
a faragott képek, festett bálványok közül.
Én voltam, akit kényeztettek idáig,
de íme, most szívem mégsem örül.

Ki az amott az úton?
Kérdezem az arany oszlophoz támaszkodva.
Miért kíséri díszes menet,
ha meztelen, mint egy szolga?

Gyönyörű az ő termete,
haja, mint ébenfa,
nyári éj a szeme színe,
fényes Nap a homloka.

Úgy táncol ott az úton,
ahogy én még nem láttam
emberfiát örvendezni
e parázna világban.

Miféle láng ég lelkében,
mely felgyújtotta szívemet?
Ilyesmit sosem keltettek
bennem pogány istenek.

Tisztasága, bátorsága
tiszteletet ébresztett
bennem, démoni papnőben
s szívem háborút vesztett.

Akarom ismerni Azt,
Ki ilyen örömet ad
a mennyei kútforrásból,
mely soha ki nem apad.

Íme megyek én utána
és az úton követem.
Nincs is más kívánságom,
csak hogy Urát ismerjem.

Szívem megtelik vígsággal.
Örömkönnyem túlcsordul.
Bensőm kínzó vágya múlté.
Lelkem Istenhez fordul.

Forrás: www.keresztenydalok.hu